Homas
the spiritual way to success
K. Krishna Prasad Bhat
Website: http://homas.in
Email: homasonline@gmail.com
Mobil: 8000858858 /9940406777

अथ खड्गरावणमन्त्रप्रसङ्गात् शरभसाळुवमन्त्रोऽपि रौद्रत्वसामान्येन कल्पान्तरोक्तोऽत्र योग्यतावशाल्लिख्यते —

वामदेव ऋषिः । अतिजगती छन्दः । कालाग्निरुद्रो देवता । अथवा कालाग्निरुद्र ऋषिः । जगती छन्दः । शरभो देवता ॥ ओं खं बीजम् । स्वाहा शक्तिः । ओं खें (खं) खां खं फट् हृत् । प्राणग्रहासि प्राणग्रहासि हुं फट् शिरः । सर्वशत्रुसंहरणाय शिखा । शरभसाळुवाय कवचम् । पक्षिराजाय हुंफट् स्वाहा अस्त्रम् । ओं इति दिग्बन्धः । ध्यानम् —

चन्द्रार्काग्निस्त्रिदृष्टिः कुलिशवरनखश्चञ्चलात्युग्रजिह्वः
काळी दुर्गा च पक्षौ हृदयजठरगौ भैरवो जाठराग्निः ।
ऊरुस्थौ व्याधिमृत्यू शरभवरखगश्चण्डवातादि(ति)वेगः
संहर्ता सर्वशत्रून् स जयति शरभस्साळुवः पक्षिराजः ॥

मृगस्त्वर्धशरीरेण पक्षाभ्यां चञ्चुना द्विजः ।

घोरवक्त्रश्चतुष्पादः ऊर्ध्ववक्त्रश्चतुर्भुजः ॥

कालान्तदहनौ[1] पुण्यौ नीलजीमूतनिस्वनः ।
अरिस्तद्दर्शनादेव विनष्टबलविक्रमः ॥

सटाछटोग्ररूपाय पक्षविक्षिप्तभूभृते ।
अष्टपादाय रुद्राय नमश्शरभमूर्तये ॥

ओं खं खां खं फट् प्राणग्रहासि प्राणग्रहासि हुं फट् सर्वशत्रुसंहरणाय शरभसाळुवाय पक्षिराजाय हुं फट् स्वाहा । इति मन्त्रः ॥

ओं नमोऽष्टपादाय सहस्रबाहवे द्विशिरसे त्रिनेत्राय, द्विपक्षायाग्निवर्णाय मृगविहङ्गरूपाय वीरशरभेश्वराय ओं इति मन्त्रान्तरम् ॥

त्रयोदशाष्टचतुष्पञ्चाष्टनववर्णैरङ्गानि । ऋष्यादि पूर्ववत् । रक्षाकराविमौ मन्त्रौ । द्विचत्वारिंशदर्णरसहस्रं जपेत् ॥

अस्यैव शरभस्य ध्यानान्तरम्—

अष्टाङ्घ्रिश्च सहस्रबाहुरनलच्छायाशिरोयुग्मभृत्
द्वित्र्यक्षोऽतिजवो द्विपुच्छ उदितस्साक्षान्नृसिंहासहः ।
अर्धेनापि मृगाकृतिः पुनरथाप्यर्धेन पक्ष्याकृतिः
श्रीवीरश्शरभस्स पातु सुचिरं नीत्वा सदा मां हृदि ॥

क्षीरोदेन दशांशं पुरश्चरणाहोमः ॥

अस्यैव यन्त्रमाह—

रेकारं पूर्वमालिख्य तद्बाह्ये वर्तुलं न्यसेत् ।

---

१. पण्यो इति ख, ग, ङ पाठः ।

तद्बाह्ये चतुरश्रं च तद्बाह्येऽष्टदळं भवेत् ॥

तद्बाह्ये षोडशारं च तदग्रे वृत्तमालिखेत् ।
तदग्रे पञ्चकोणं च रंकारे साध्यनामकम् ॥

वर्तुळे मूलमालिख्य चतुरश्रे द्रांद्रौंह्रींक्ष्रूम् ।
अथ तत्र कवर्गस्य द्वितीयं कोणतो लिखेत् ॥

दळाष्टके लंरंशंपंवंयंसंहं तथैव च ।
लोकेशबीजान्येतानि मिळित्वा षोडशे पुनः ॥

षोडशाख्यान् स्वरान्वृत्ते साध्यकाख्यां समन्ततः ।
पञ्चकोणेषु द्रां द्रींक्लींब्लूं सः इत्यादि विन्यसेत् ॥

यन्त्रमेवं समालिख्य तालपत्रे प्रयत्नतः ।
स्नुहिक्षीरेण तं लिप्य तत्र यन्त्रं च निक्षिपेत् ॥

चुल्योपरि घटे स्थाप्य तापयेत् सर्वशत्रवः ।
गृहे स्थिताः पलायन्ते प्रसादात्साळुवस्य च ।
साधकस्सर्वमाप्नोति देशान्तरगतोऽपि वा ॥

अस्यार्थः — प्रथमं सबिन्दुकं रेफं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिखेत् । तद्बहिर्वृत्तं विलिख्य तस्मिन्वृत्ते मूलमन्त्रेण वेष्टयेत् । तद्बहिश्चतुरश्रं विलिख्य चतुरश्रदिक्षु द्रां द्रौं ह्रीं क्ष्रूं इत्यस्यैकैकमक्षरं विलिखेत् । खं खं इति विदिक्षु विलिखेत् । तद्बहिरष्टदळं विलिख्य तेषु दळेषु लं रं शं पं वं यं सं हं, प्रागग्नीशनिर्ऋति जलेश वायु सोम प्रेतेश दिक्ष्वेकैकं यथायथं विलिखेत् । तद्बहिष्षोडशदळं विलिख्य तेषु दळेषु षोडशस्वरान् विलिखेत् । तद्बहिर्वृत्तं विलिख्य परितस्साध्यवर्णैर्वेष्टयेत् । तद्बहिः पञ्चकोणं विलिख्य

तेषु कोणेषु द्रां द्रीं क्लीं ब्लूं सः इत्यस्यैकैकमक्षरं विलिखेत् । एवं ताळपत्रे विलिख्य तद्यन्त्रं स्नुहिक्षीरेण विलिप्य घटे स्नुहिक्षीरं विसृज्य चुल्योपरि संस्थाप्य तापयेत् । उच्चाटनं भवति ॥

स्नुहिक्षीरं—चीकणीरूपारीचारस । திருகுகள்ளிப்பால்.

त्रिकोणं विलिखेत्पूर्वं तद्बाह्ये तु दळद्वयम् ।
द्वादशारं तु तद्बाह्ये तद्बाह्ये तु नवाश्रकम् ॥

सप्ताश्रं च तु पञ्चाश्रं भूपुरं च क्रमाल्लिखेत् ।
पावकादिपृथिव्यन्तं लिखेद्यन्त्रं यथाक्रमम् ॥

तद्बहिः कोणषट्के तु प्रागारभ्य मनुं शिवे ।

खट् फट् जहि तथा छिन्धि भिन्धि हन्धि लिखेत् क्रमात् ॥

पदषट्कमित्यर्थः ॥

अकारादिक्षकारान्तं वेष्टयेद्बिन्दुसंयुतम् ।
महायन्त्रमिदं पुण्यं सप्तावरणकं परम् ॥

सर्वभूतवशीकारं सर्वशत्रुजयं सुखम् ।
नानाज्वरहरं यन्त्रं नानाक्षुद्रनिवारणम् ॥

अथ प्रयोगः—

आजं माहिषकं चैव नवनीतं तु यो नरः ।
हुनेत्तत्र तु मूलेन साध्यनामपुरस्सरम् ॥

साध्यो वश्यो भवेत्क्षिप्रं सत्यं सत्यं न संशयः ।
नारी च दासी भवति शिवेन परिभाषितम् ॥

प्रयोगान्तरम्—

दूर्वाङ्कुरामृताखण्डैः गोधूमैश्च विशेषतः ।

तिललाजैस्सर्षपैश्च मिश्रीकृत्य हुनेत्ततः ॥

त्रिदिनान्ते सुसंघाताः पलायन्ते न संशयः ।

प्रयोगान्तरम् —

द्विषन्तमुद्दिश्य सहस्रवारं जस्वा घृतं तेन हुनेत् हुताशे ।
दिनावसानात्पुरतो रिपूणां शरीरनाशाय सुसिद्धमन्त्री ॥

पायान्नो देवश्शरभस्त्वपायात्
सदाऽरेः रोगाद्विपिनोरगाभ्याम् ।
वैश्वानराखुक्करिऋक्षकेभ्यः
परेभ्यो भूतेभ्यो रुपः कृतान्तात् ॥

इति शरभमन्त्रः ॥

आथर्वणमिदं मन्त्रममोघं दुरितापहम् ।
सर्वसंरक्षणं श्रेष्ठं सर्वसौभाग्यदायकम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

मधु मधूकं मधुकं दशाहं सहस्रमेकैकदिनं वरेण्ये ।
होमं प्रकुर्यात्प्रयतो मनीषी समस्तदुर्वारभयाद्विमुक्त्यै ॥

लवङ्गमेलं मधुकं च कोष्ठं तिलं घृतं चम्पककुड्मलं च ।
दिनं सहस्रं प्रयतो दशाहमुन्मादतापज्वरभूतशान्त्यै ॥

श्रीभार्गवीभिर्नवरात्रहोमैः प्रयान्ति शान्तिं कुपिताश्च देवाः ।
उदुम्बराश्वत्थसमित्सहस्रैः कुर्याच्चतुर्थज्वरभूतशान्त्यै ॥

पलाशशाखाभिरभीष्टसिद्ध्यै रक्षां च कुर्यादथ खादिरोत्थैः ।
उदुम्बरोत्थैर्बहुमित्रकामस्त्वनन्तरायाय शमीसमिद्भिः ॥

पुष्टाय कुर्यादथ दीपिकाभिः प्रसादसिद्ध्यै करवीरपुष्पैः ।

वश्याय कुर्यान्मधुसिक्तपद्मैराकर्षणाय स्मरपञ्चबाणैः ।
विद्वेषणायाथ विषाङ्घ्रिपोत्थैः स्तम्भक्रियायै दविजाप्रसूनैः ॥

उच्चाटनाय स्नुहिवालपत्रैः संहारणायार्ककटुस्नुहीभिः ।
धुत्तूरशाखाफलपत्रपुष्पैरुन्मादनायास्य शिफां विमुक्त्यै ॥

यद्धान्यहोमं (कंवै) हुतमस्य शीघ्रं तद्धान्यराशेस्तनुते विवृद्धिम् ।
दाडिमैः कुसुमजालकैर्नराः मन्मथत्वमुपयान्ति सुभ्रुवाम् ॥

एवमेव नियुतं रवेर्दिने कारयेदखिलकाम्यसिद्धये ।
अन्नेन चान्नं पयसा पयोधं घृतेन भाग्यं मधुना च नादम् ॥

तैलेन सारं दधिभिश्च पुष्टिं चूतप्रवालैरभिरूपसिद्धिम् ।
त्रिकटुसर्षपहिङ्ग्वजमोदकान्युरगमौलिससैन्धवजीरकम् ।
सघृतपारदटङ्कणयुक्तं शरभहोममरिक्षयमेतत् ॥

साध्यर्क्षर्त्ति(मूर्तिं) परिकल्प्य तस्मिन् वायुं समुत्पाद्य मनोऽश्शतेन ।
श्वेतार्कदुग्धेन ततोऽष्टचूर्णं पिष्ट्वा समालिप्य वितप्य वह्नौ ॥

लिप्य प्रताप्याथ पुनः प्रलिप्य ताप्य प्रलिप्त्वा निखनेत् श्मशाने ।
दत्त्वा बलिं मन्त्रमथ त्रिवारं जप्त्वा ततस्स्नानमथाचरित्वा ॥

जपेत्सहस्रं शरभेश्वराख्यं जपावसाने निखिलैरवेद्यः ।
शरीरपिण्डं तरसा विहाय सद्यो रिपुः कालपुरीं प्रयाति ॥

तत्र होमद्रव्याणां नामानि लिख्यन्ते —

मधु–मद தேன். मधुकं இலுப்பைப்பூ. मधुकं–अतिमधुरम् । श्रीभार्गवी-श्वेतार्कम् । खादिरं–खैर கருங்காலி दीपिक–पुत्रदीपिके । पञ्चबाणः — अरविन्द, अशोक, चूत, தேமா, சிறுசண்பகம், கருநைதல் विषांघ्रिपं–विषमुष्टि எட்டி दविजाप्रसूनं–सैव तस्य संज्ञा । दाडिमी-दाडिमं ।

त्रिकटु-शुण्ठि-मिरे-पिंपली। धुत्तूरं-धोत्ता। शिफेति मूलमुच्यते। सर्षपं-मोहरया। हिंगु-हिंगु। अजमोदकं-चोंवा அஜமதம் उरगमौळि-तत्संज्ञमेव। सैन्धवं-मीठ இந்துப்பு टङ्कं-टाकणसार வெண்காரம் पारदः-रसः। अष्टचूर्णं-शुण्ठी-मिरे-पिप्पल्या-काळीजीरे-जीरे-सैन्धव-लवण-हिङ्गचोंवा ८ சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, கருஞ்ஜீரகம், நல்லஜீரகம், இந்துப்பு, பெருங்காயம், அஜமதம். 8 इति ॥

प्रयोगान्तरम् —

तद्गृह्य तत्साध्यविहङ्गमाङ्गं सूत्रेण कोदण्डमिवाथ बध्द्वा।
साध्याङ्गजैर्दक्षपदाङ्गमृद्भिः कृत्वाऽऽकृतिं वै परिकल्प्य वायुम्।
मञ्जिष्ठमालिप्य मुखे च कण्ठे त्वलातचूर्णं त्वथ शेषदेहे ॥

तदस्थिशेपेण करेण कण्ठे मन्त्रं समुच्चार्य विमुच्य चैवम्।
शतप्रयोगात्स्वरिपुः स्वदेहात् प्रयाति याम्यं पुरमाशु घोरम् ॥

कृत्वा साध्यचतुष्पदास्थिनिचयैपृत्कृष्टकां कृत्तिकां
तस्याः काणकवस्त्रभूषणसुमालेपाञ्जनैश्चन्दनैः।
आभूष्य स्वकरेण मूर्ध्नि निकटे स्पृष्ट्वा शतं मारुतं
जप्त्वा मन्त्रसहस्रकं च विधिवत् खड्गेन तां पीडयेत् ॥

यस्मिन् पीडितमत्र शत्रुतनुषु क्षिप्रं तु तस्मिन्स्थले
पीडां कुर्वति नूनमग्नितपनादाविज्वराङ्गो भवेत्।
अर्कक्षीरकटुत्रयेण सहितां वह्नौ प्रदग्ध्वा तदा
शत्रुः कालपुरीं प्रयाति तरसा श्रीसाळ्वाज्ञावशात् ॥

कृत्तिं कृत्वाथ साध्यर्क्षसमुचिततरोः क्षीरमालिप्य तस्यां
वायुं संस्थाप्य जप्त्वा मनुमथ शतकं क्षारतोयेऽनलाक्तम्।
कुर्यान्निक्षिप्तमत्र प्रवचनकरणैश्शत्रुलोकास्तदानीं
प्रायस्सन्तापपूर्वज्वरवरसहितास्सम्यगार्ता भवन्ति ॥

साध्यद्रुत्वङ्गनोज्ञां द्विविधिकृतियुतां तन्तुनैकीकृतां तां
वायुं संस्थाप्य तस्याश्शिरसि तनयकं जन्तुमावेशयित्वा ।
नासे गौळीं च कण्ठे भ्रमरयुगमथो जाठरे त्वाखुयुग्मं
जप्त्वा मन्त्रं तु मन्त्री द्विशतमथ खनेद्वैरिनाशाय कोष्ठे ॥

अथ वन्ध्याचिकित्साख्यमभिषेकं वदाम्यहम् ।
वीर्यवन्तीं वधूं शुद्धां ऋतुस्नानदिनादितः ॥

दशाहं जन्मवन्ध्याख्यां ह्यधिकं काकवन्ध्यकाम् ।
मृतवन्ध्यां षोडशाहं तदन्ते तु विशेषतः ॥

ऋतं चेतितिचा(त्यृचा) कुम्भं शतवाराभिमर्शितम् ।
अभिषिच्य ततः पश्चाद्रक्षां कुर्वीत बुद्धिमान् ॥

सीसं षाण्मासवीर्यं तु ताम्रं वत्सरवीर्यकम् ।
त्रिलोहं वत्सरार्धं तु रजतं च त्रिवार्षिकम् ॥

भूर्जपत्रं चतुर्वर्षं पञ्चाब्दं पञ्चलोहकम् ।
दशवर्षं च कार्ष्णीयं कनकं यावदायुषम् ॥

तस्माद्धिरण्मये पट्टे साध्ययन्त्रं विलिख्य तु ।
तद्यन्त्रकेऽक्षरं यद्यत्तत्तदावाह्य दैवतम् ॥

अक्षरदेवताः पूजाविधाने वक्ष्यन्ते ॥

प्रत्येकं शतवारं तु प्राणमन्त्रं जपेद्बुधः ।
षोडशाद्युपचारं तु कुर्यात्सर्वं यथाक्रमम् ॥

मूलेन च सहस्रं तु प्रत्यहं प्रजपेत् शुभे ।
अभिषेकावसाने तु प्रमज्जन्तीं वधूं जले ॥

बध्वा तु पत्रिकां कण्ठे पश्चादुत्थापयेत् शिवे ।
अथ सा शुद्धचित्ताख्या शुद्धाङ्गा शुद्धवाससी ॥

ततस्तदादि षण्मासं निम्नगां नातिलङ्घयेत् ।
भृगुवारे तु संस्नानं तदा यन्त्रस्य धूपकम् ॥

ब्राह्मणं भोजयेदेवं ऋतुस्नानदिने दिने ।
तदा घृतपयोक्तान्नमृतुस्नाता विपेष्य च ॥

भित्वा तदष्टकं (धा)पिण्डमुपलेपितभूतले ।
निक्षिप्य च करं धात्वा तोयेन परिवेष्टय च ॥

आकाशभूतलस्वर्गचारिणो देवताः स्वयम् ।
इहागत्य मुदा कालं वदन्त्वाशु सुतासुतम् ॥

दशवारमिदं जप्त्वा स्फोटयेत्तु करं पुनः ।
ततः पश्चात्प्रदेशस्थो जपेन्मन्त्रं पुनः पुनः ॥

प्रथमं काक आगत्य भक्षयेद्यत्तु पिण्डकम् ।
तद्दक्षिणादियुग्मं चेत्पुत्री भवति निश्चयम् ।
पुत्रस्त्वयुग्मकं नूनं पिण्डं चेत्स्याद्विशेषतः ॥

प्रथमं प्रथमे मासि द्वितीयादि यथाक्रमम् ।
तत्तल्लक्षणकाले तु सा नारी गर्भिणी भवेत् ॥

एतद्विधानकं गुह्यं सर्वशास्त्रोत्तमोत्तमम् ।
इत्थं ज्ञात्वा कलौ मन्त्री सर्वकार्याणि साधयेत् ॥

तुलायां वृषभे सिंहे मीने कुम्भे च वृश्चिके ।
रक्षाभिषेकौ कर्तव्यौ नान्ये मासि शुभाशुभे ॥

अयमेव सर्वत्र रक्षाबन्धनन्यायः ॥

अथ सर्वमन्त्रसाधारणचतुरङ्गविधिः लिख्यते —

जपश्च तर्पणं होमः ब्राह्मणाराधनं तथा ।
चतुरङ्गमिति ख्यातं तस्माद्यत्नेन कारयेत् ॥

स्वात्मनाथमुखान्मन्त्रं शुश्रुवे विधिवद्यदा ।
तदादिसिद्धिपर्यन्तं गर्भस्था मन्त्रदेवता ॥

जपे पूर्णे ततस्त्वन्ते जायते मन्त्रदेवता ।
तन्मनोदर्शनं यत्तत्प्रथमाङ्गमुदाहृतम् ॥

ततश्च तर्पणात्पूर्वं मन्त्र्यदेवो न वर्धते ।
वरेण्यं तर्पणं तस्माद्यत्नेनापि समाचरेत् ।
वर्धमानो भवेद्देवः तर्पणारम्भणादितः ॥

समासौ वर्धितं यत्तद्द्वितीयाङ्गमुदाहृतम् ।
विधिनोक्तेन होमेन मन्त्रदेवः प्रभुर्भवेत् ॥

सर्वाधिकं प्रभुत्वं यत्तृतीयाङ्गमुदाहृतम् ।
ब्राह्मणाराधनाद्देवो दयावान्वरदो भवेत् ॥

तेन लब्धं प्रसादं यत्तच्चतुर्थमुदाहृतम् ।
मन्त्रिणां मन्त्रसिद्ध्यर्थं चतुरङ्गमुदाहृतम् ॥

इति चतुरङ्गविधिः ॥

अथ फलविशेषावाप्तये ऋग्विशेषा उच्यन्ते —

यस्माद्वराद्धनापेक्षा तत्समीपे जपेदिमाम् ।
किं ते कृण्वन्त्यृचं मन्त्री शतोत्तरसहस्रकम् ॥

स्वयमेव स सन्तुष्टस्तस्मै सर्वस्वदो भवेत् ।
तद्धनं सहसा लब्ध्वा सुखी भवति निश्चयम् ॥

विजने कानने घोरे राजचोरादिसङ्कटे ।
अभिव्ययस्वेति ऋचं जपेत्तद्भीतिशान्तये ॥

सङ्ग्रामे तुमुले प्राप्ते बलं धेहीत्यृचं जपेत् ।
सङ्क्रन्दनबलं प्राप्य सहसा विजयी भवेत् ॥

सङ्ग्रामे च महायुद्धे शत्रूणां मायया वृते ।
वयस्सुपर्णेति ऋचं जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥

तरसा वैरिणां मायां क्षपां सूर्य इवोदये ।
जयित्वा सुप्रभावेन स मन्त्री विजयी भवेत् ॥

निम्नगातरणे काले ह्रदगादित्यृचं जपेत् ।
महाग्राहयुतां घोरां नदीं तीर्त्वा सुखं व्रजेत् ॥

विजहीष्वेति सूक्तेन शतवाराभिमर्शितम् ।
तत्तैलं पाययेद्देवि सा नारी सूयते द्रुतम् ॥

प्रथमे पञ्चमे मासि तृतीये सप्तमे तथा ।
यदा पीतं तदा नारी तत्क्षणादेव सूयते ॥

व्यतीतकाले संप्राप्ते विपिने निवसेद्यदि ।
यमसादित्यृचं जप्त्वा जप्त्वा शय्यानिवेशने ॥

तत्रैव काननाधीशो रक्षत्यनिशमम्बिके ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपेत्सौख्यं लभेत्तदा ॥

विष्णुरित्यादिसूक्तेन नारीणां पुत्रसिद्धये ।
सहस्रवारं संमन्त्र्य तदाज्यं प्राशयेत् शिवे ॥

एवं दिनत्रयं कुर्यान्मासात्पुत्रफलं लभेत् ।
तदादि रक्षा कर्तव्या नारीणां गर्भवृद्धये ॥

गणानां त्वेत्यृचा मन्त्री जपेद्विघ्ननिवृत्तये ।
तस्य विघ्नभयं नास्ति जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥

बृहत्सामेत्यृचामन्त्र्य रक्षां संपूज्य पार्वति ।
तद्रक्षाधारणं कुर्यात् जङ्गमाङ्गे वरानने ॥

तथाविधं समालोक्य यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।
बहुशो भीतिमाशङ्क्य सन्निकर्षं न यान्ति ते ॥

भूतप्रेतपिशाचानां किमु सर्वग्रहादिनाम् ।
नराणामितराणां च जङ्गमानां वरानने ॥

अथ शरभसाळुवपूजाविधानमुच्यते —

त्रिकोणं विलिखेत्पूर्वं तद्बहिर्वृत्तमालिखेत् ।
तद्बहिश्चाष्टपत्रं तु द्वादशारं ततः परम् ॥

षोडशारं ततः पश्चात् ततो भूपुरयुग्मकम् ।
त्रिकोणमध्ये देवेशं शरभं साळुवेश्वरम् ॥

भस्मन्येतद्विलिख्यावाह्य तस्मिन्मण्डले परिवारैस्सह समर्चयेत् । चन्द्राय० सूर्याय० वह्नये० इति त्रिकोणेषु समर्चयेत् । भैरवाय० वाडवाग्नये० दुर्गायै० काल्यै० इति त्रिकोणमध्ये चतुर्दिक्षु । अष्टदलेषु इन्द्रादीन्समर्चयेत् । व्याधये० मृत्यवे० इति पार्श्वद्वये त्रिकोणस्य । मदनाय० रक्तचामुण्ड्यै०

स्वयमेव स सन्तुष्टस्तस्मै सर्वस्वदो भवेत् ।
तद्धनं सहसा लब्ध्वा सुखी भवति निश्चयम् ॥

विजने कानने घोरे राजचोरादिसङ्कटे ।
अभिव्ययस्वेति ऋचं जपेत्तद्भीतिशान्तये ॥

सङ्ग्रामे तुमुले प्राप्ते बलं धेहीत्यृचं जपेत् ।
सङ्क्रन्दनबलं प्राप्य सहसा विजयी भवेत् ॥

सङ्ग्रामे च महायुद्धे शत्रूणां मायया वृते ।
वयस्सुपर्णेति ऋचं जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥

तरसा वैरिणां मायां क्षपां सूर्य इवोदये ।
जयित्वा सुप्रभावेन स मन्त्री विजयी भवेत् ॥

निम्नगातरणे काले ह्यदगादित्यृचं जपेत् ।
महाग्राहयुतां घोरां नदीं तीर्त्वा सुखं व्रजेत् ॥

विजहीष्वेति सूक्तेन शतवाराभिमर्शितम् ।
तत्तैलं पाययेद्देवि सा नारी सूयते द्रुतम् ॥

प्रथमे पञ्चमे मासि तृतीये सप्तमे तथा ।
यदा पीतं तदा नारी तत्क्षणादेव सूयते ॥

व्यतीतकाले संप्राप्ते विपिने निवसेद्यदि ।
यमस्मादित्यृचं जप्त्वा जप्त्वा श्मशानिवेशने ॥

तत्रैव काननाधीशो रक्षत्यनिशमम्बिके ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपेत्सौख्यं लभेत्सदा ॥

विष्णुरित्यादिसूक्तेन नारीणां पुत्रसिद्धये ।
सहस्रवारं संमन्त्र्य तदाज्यं प्राशयेत् शिवे ॥

एवं दिनत्रयं कुर्यान्मासात्पुत्रफलं लभेत् ।
तदादि रक्षा कर्तव्या नारीणां गर्भवृद्धये ॥

गणानां त्वेत्यृचा मन्त्री जपेद्विघ्ननिवृत्तये ।
तस्य विघ्नभयं नास्ति जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥

बृहत्सामेत्यृचामन्त्र्य रक्षां संमृज्य पार्वति ।
तद्रक्षाधारणं कुर्यात् जङ्गमाङ्गे वरानने ॥

तथाविधं समालोक्य यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।
बहुशो भीतिमाशङ्क्य सन्निकर्षं न यान्ति ते ॥

भूतप्रेतपिशाचानां किमु सर्वग्रहादिनाम् ।
नराणामितराणां च जङ्गमानां वरानने ॥

अथ शरभसाळुवपूजाविधानमुच्यते —

त्रिकोणं विलिखेत्पूर्वं तद्बहिर्वृत्तमालिखेत् ।
तद्बहिश्चाष्टपत्रं तु द्वादशारं ततः परम् ॥

षोडशारं ततः पश्चात् ततो भूपुरयुग्मकम् ।
त्रिकोणमध्ये देवेशं शरभं साळुवेश्वरम् ॥

भस्मन्येतद्विलिख्यावाह्य तस्मिन्मण्डले परिवारैस्सह समर्चयेत् । चन्द्राय० सूर्याय० वह्नये० इति त्रिकोणेषु समर्चयेत् । भैरवाय० वाडवाग्नये० दुर्गायै० काळ्यै० इति त्रिकोणमध्ये चतुर्दिक्षु । अष्टदळेषु इन्द्रादीन्समर्चयेत् । व्याधये० मृत्यवे० इति पार्श्वद्वये त्रिकोणस्य । मदनाय० रक्तचामुण्ड्यै०

मोहिन्यै० द्राविण्यै० शब्दाकर्षिणिकायै० वाण्यै० रमायै० मायायै० पुलिन्दिन्यै० शान्त्यै० क्षोभिण्यै० ज्येष्ठायै० १२ इति द्वादशदलेषु समर्चयेत् । *ब्रह्मणे नमः । पराशक्त्यै नमः । विष्णवे नमः । मायायै० वराहाय० पृथिव्यै० विधये० शिवाय० अश्विनौ द्वौ० (अश्विभ्यां) वीरभद्राय० भारत्यै० शिवाय० शङ्कराय० रुद्राय० कालरुद्राय० १६ इति षोडशदलेषु क्रमेण षोडशस्वरपूर्विकास्तत्तद्देवताः समर्चयेत् ॥

तद्बहिः प्रथमभूपुरे महादिगणेशाय० यमाय० स्कन्दाय० भैरवाय० इति समर्चयेत् । त्वरितायै० वीरभद्राय० वाडवानलभैरवाय० महामायायै० इति वायव्यादिविदिक्षु समर्चयेत् । तद्बाह्ये भूपुराष्टदिक्षु अष्टमातरस्समर्चनीयाः । तत्परितः पुनः ब्रह्मणे० जाह्नव्यै० गणेशाय० भैरवाय० कालाय० भद्रकाल्यै० भीमकाल्यै० जातवेदसे० अर्धनारीश्वराय० परमात्मने० पृथिव्यै० चन्द्राय० शुक्राय० विष्णवे० बलभद्राय० धनदाय० पराशक्त्यै० दुर्गायै० धर्माय० निर्विकल्पाय० अग्नये० भैरवाय० अश्विभ्यां० भार्गवाय० ईश्वराय० वायवे० कृशानवे० शक्राय० वरुणाय० शङ्कराय० द्वादशादित्येभ्यः० भारत्यै० सदाशिवाय० पृथिव्यै० नृसिंहाय नमः ३५ इति ककारादिहलां वर्णदेवताः प्रोक्ताः । आभिः तद्वर्णपूर्विकाभिस्समर्चयेत् । एवं भस्मनि यन्त्रं विलिख्य संपूजयेत् । अस्य फलमाह —

तद्गृहसागमनं श्रुत्वा कम्पन्ते विग्रहा ग्रहाः ।
किंपुनर्दर्शनादार्ये भूतप्रेतादिराक्षसाः ॥

अथावरणदेवतामन्त्राश्च केचिल्लिख्यन्ते —

अघोर ऋषिः । विराट् छन्दः । भैरवो देवता । भं बीजम् । फट्

---

* ब्रह्मादिषु अश्विनौ द्वौ इति निर्देशात् तयोः स्थानद्वयं बोध्यम् । अथवा नामैकं योज्यम् ॥